

Arrest

nr. 282 503 van 23 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. ELYN
Landweg 13
8510 KOOIGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2022.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. ELYN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt samen met haar echtgenote op 27 april 2018 België binnen en zij verzoeken op 16 november 2021 beiden een eerste keer om internationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) verklaart de beide verzoeken om internationale bescherming op 26 april 2022 kennelijk ongegrond. Tegen haar beslissing dient de verzoekende partij beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest van 10 oktober 2022 met nummer 278 458 verwerpt de Raad het beroep.

1.2. De verzoekende partij keert niet terug naar haar land van herkomst. Op 23 maart 2022 wordt zij door de onderzoeksrechter te Brugge onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor poging tot wanbedrijf, deelname bendevoorming en diefstal met inbraak, inklimming en valse sleutels.

1.3. Op 14 november 2022 dient zij in het Centrum voor Illegalen in Merksplas haar tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 24 november 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij het volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij wederom een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 5 december 2022 met nummer 281 326 wordt het beroep door de Raad verworpen.

1.4. Op 7 december 2022 dient de verzoekende partij in het centrum voor illegalen in Merksplas haar derde verzoek om internationale bescherming in. Op 14 december 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij het volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger. Op 27 april 2018 verliet u samen met uw vrouw M. E. (O.V. X) en kinderen legaal het land. U kwam diezelfde dag aan in België. U diende op 16 november 2021 uw eerste verzoek om internationale bescherming in. U beweerde dat u het slachtoffer bent geworden van een complot van financiële fraude, waardoor u zelf strafrechtelijk veroordeeld werd. De personen die achter het complot zaten, zouden banden hebben met de overheid, en gezien u zelf geen politieke connecties had, zou u machteloos staan tegenover hen. U vreesde om bij terugkeer naar Georgië in de gevangenis te belanden, ofwel, indien u toch zou proberen om uw onterechte veroordeling aan te vechten, vreesde u om vervolgd te worden door de makers van het financiële complot.

Op 26 april 2022 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw verzoek kennelijk ongegrond. Uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werd op 10 oktober 2022 verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst. Op 23 maart 2022 werd u onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor poging tot wanbedrijf, bendevorming deelname, diefstal met inbraak, inklimming en valse sleutels.

U diende op 14 november 2022 in het centrum voor illegalen in Merksplas uw tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u een vluchteling bent uit Abchazië. U bent geen aanhanger van de Georgian Dream en dit is de oorzaak van uw problemen. U bent een ex-militair. Men heeft op onwettige wijze uw 3 jaar voorwaardelijke straf veranderd in een effectieve straf. In 2016 heeft men u verraden en uw leven is in gevaar. De vorige regering heeft alle militaire basissen aan Rusland overgegeven. Iedereen die dit kon heeft het land verlaten. Er is nu oorlog in Oekraïne. Het uit het land gevluchte legioen vecht om het Oekraïense volk te helpen. In 2017 werd u door criminelen bedreigd met een wapen. U werd bedreigd en als uw stappen zou ondernemen om uw onschuld te bewijzen, zouden ze u met de hulp van de rechtbank doden. Als u zou terugkeren naar Georgië zullen ze u 3 jaar lang vasthouden. De regering van uw land handelt met de hulp van criminelen. Ze gebruiken hen om de verkiezingen te vervalsen om hun macht niet te verliezen.

Op 24 november 2022 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek niet-ontvankelijk. Het beroep dat u aantekende tegen deze beslissing werd op 5 december 2022 verworpen door de RvV.

Op 7 december 2022 diende u vanuit het centrum voor illegalen in Merksplas uw derde verzoek om internationale bescherming in. U vreest nog steeds voor uw leven in uw land van herkomst alsook voor onterechte arrestaties en fysiek geweld. U was in Georgië sinds 2014 lid van een NGO genaamd 'A Priori'. U nam deel aan een waarnemende missie tijdens de lokale verkiezingen in 2017. Op 22 oktober werd u fysiek aangevallen. U zou over een medisch attest van 22 oktober 2017 beschikken en een verklaring van de voorzitter van de organisatie waar u lid van was. U voegt deze stukken evenwel niet bij uw verzoek. Verder haalt u aan dat de Georgische regering corrupt is en de mensenrechten schendt. De overheid van uw land van herkomst zet criminelen in om tegenstanders lastig te vallen. Ten slotte stelt u dat u uw gsm-toestel nog niet hebt teruggekregen van de correctionele rechtbank.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure

redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U toonde ook niet aan dat u voor uw beweerdde problemen bescherming had gezocht bij de autoriteiten in uw land van herkomst, maar deze niet heeft gekregen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In het kader van uw tweede verzoek waren er geen dergelijke nieuwe elementen aan de orde, zodat uw verzoek niet-ontvankelijk werd verklaard door het CGVS op 24 november 2022. Het beroep dat u tegen deze beslissing aantekende werd verworpen door de RvV op 5 december 2022.

In het kader van onderhavig verzoek brengt u evenmin nieuwe elementen aan die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen:

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek (zie: DVZ, schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, punt 1.1 en 1.2). U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U haalde namelijk in het kader van uw beroepsprocedure inzake uw tweede verzoek al aan dat u lid was van de organisatie A priori en dat u fysiek aangevallen werd omwille van uw activiteiten bij deze organisatie en u legde verschillende stukken neer ter staving van deze elementen. Dienaangaande wordt dan ook verwezen naar het arrest van de RvV van 5 december 2022 (nr. 281326, pg 7). Het louter herhalen van dezelfde elementen wijzigt niets aan de voorgaande beoordeling van uw verzoeken en maakt de kans niet groter dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen.

Uw verklaringen over de Georgische overheid, namelijk dat zij corrupt zijn en criminelen zouden inzetten om tegenstanders lastig te vallen, zijn slechts algemene en blote beweringen. U toont niet in concreto aan dat u hierdoor een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hebben of dat u hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen.

Waar u aanhaalt dat uw gsm-toestel nog bij de correctionele rechtbank zou liggen, verduidelijkt u geenszins op welke wijze dit van belang zou zijn voor uw procedure internationale bescherming. U haalt dit aan bij vraag 1.3 van de vragenlijst (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag) om te verantwoorden dat u bepaalde elementen niet eerder hebt aangehaald, maar uit uw verdere verklaringen blijkt dat u geen enkel nieuw concreet element hebt aangevoerd, zodat uw antwoord als onzinnig moet worden beschouwd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), de materiële motiveringsplicht en van de wapengelijkheid *juncto* het fair play-beginsel.

De verzoekende partij geeft aan dat zij medische attesten bijbrengt waaruit blijkt dat zij op 22 oktober 2017 het slachtoffer werd van opzettelijke slagen en verwondingen waardoor zij om en bij 2 weken gehospitaliseerd werd. Hierop citeert ze kort de vaststellingen uit het medisch attest en beklemt toont ze dat ze naar de trauma-afdeling overgeplaatst werd voor een urgente medische behandeling. Zij meent dat dit aantoont dat zij effectief het slachtoffer werd van fysieke intimidatie ten tijde van haar verzet met de ngo Apriori. Daarom is zij met haar gezin uit Georgië gevlucht. Voorts geeft ze aan dat de Russische troepen Abchazië en Zuid-Ossetië geïnfiltreerd hebben. Ze wijst erop dat zelfs de NAVO zich zorgen maakt.

In een volgend onderdeel van haar middel betoogt de verzoekende partij dat zij niet kan terugkeren als haar echtgenote en kinderen hier verblijven. Zij geeft ook aan dat één van de kinderen hier geboren is en de Belgische nationaliteit heeft.

De verzoekende partij betoogt verder dat de bestreden beslissing een standaardmotivering betreft, en men te gemakkelijk stelt dat het "algemene en blote beweringen" gaat.

Tot slot betoogt de verzoekende partij dat: *"Dhr. [G.K.] verzoekt uw zetel om in te zien hoeveel moeite hij al niet gestoken heeft om aan te tonen dat zijn leven wel degelijk gevaar loopt als hij zou worden teruggestuurd naar Georgië. Ten eerste is de algemene situatie in het land allerm minst opperbst. Er zijn officiële vaststellingen dat er inmenging gaande is van Rusland waardoor de NAVO zich zorgen maakt en ter plaatse is om bepaalde regio's (waaronder de regio door dhr. [K.] vermeld, m.n. Abchazië) te beschermen. 18. Des te meer is dhr. [K.] wel degelijk lid geweest van een ngo APRIORI die zich verzette tegen het regime. Reden waarom hij in elkaar werd geranseld en gehospitaliseerd was voor 2 weken. Reden waarom hij tevens werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar. Met tot gevolg dat dhr. [K.] samen met zijn gezin naar België is gevlucht en onmiddellijk internationale bescherming heeft verzocht. 19. Hem thans, alleen, terugsturen naar Georgië zou voor hem persoonlijk een verschrikking betekenen door de algemene situatie ginder alsook zijn persoonlijke situatie waarin hij vervolging kan verwachten. Reden waarom hij thans in hongerstaking is.*

Tevens zijn zijn vrouw en kinderen op die manier alleen in België en worden zij a.h.w. gedwongen om ook terug te keren naar Georgië niettegenstaande zijn vrouw werk en een huis heeft in België en zijn kinderen in Gent schoolgaand zijn en de Belgische nationaliteit hebben. 20. Het lijkt dan toch wel heel duidelijk dat de beslissing van het CGVS d.d. 14.12.2022 niet strookt. Dhr. [K] toont voldoende en in concreto aan dat hij een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in Georgië heeft in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. De verzoekende partij voegt ter staving van haar betoog volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- krantenartikel inzake Russische beïnvloeding in Georgië;
- medisch attest d.d. 22 oktober 2017;
- niet-vertaald document.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

3.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.1. De commissaris-generaal heeft op 26 april 2022 het eerste verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond bevonden. Dit omdat de geloofwaardigheid van het relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door de verzoekende partij aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen

werden beschouwd. De Raad heeft in zijn arrest van 10 oktober 2022 met nummer 278 458 uiteengezet dat geen geloof aan verzoekende partij haar relaas kon worden gehecht, met name het feit dat zij in haar land van herkomst slachtoffer werd van een complot van financiële fraude, waardoor zij zelf onterecht werd veroordeeld, en de vrees om bij een terugkeer naar Georgië onterecht in de gevangenis te belanden of -wanneer zij zou proberen om die onterechte veroordeling aan te vechten- verdere problemen te (zullen) kennen met de makers van het complot, die banden zouden hebben met de Georgische overheid. Voorts werd er uiteengezet zelfs al zou geloof worden gehecht aan verzoekende partij haar relaas, *quod non*, toont zij niet aan dat zij (hiervoor) niet op hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten kan rekenen. Aangezien de verzoekende partij geen cassatieberoep aantekende binnen de daartoe voorziene termijn, zijn alle rechtsmiddelen uitgeput en is de beoordeling van het eerste verzoek om internationale bescherming komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat de verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is, in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming werd in het arrest van 5 december 2022 met nummer 281 326 geoordeeld dat zij dit verzoek integraal steunt op de motieven die zij naar aanleiding van haar eerste verzoek heeft uiteengezet, met name dat zij in haar land van herkomst problemen kende met criminelen die banden hadden met de overheid en die haar in 2017 bedreigden met een wapen en dat haar drie jaar voorwaardelijke gevangenisstraf op onwettige wijze werd omgezet in een effectieve straf. Voorts werd er geen geloof gehecht aan haar verklaringen dat zij een vluchteling uit Abchazië is en een ex-militair is. Evenmin werd er geloof gehecht aan haar voorgehouden vrees omwille van politieke activiteiten in Georgië voor de ngo Apriori.

In het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming verklaart de verzoekende partij dat haar terugkeer naar Georgië het einde van haar leven betekent en dat haar nieuwe elementen te maken hebben met elementen die zij al naar aanleiding van een eerder verzoek om internationale bescherming aangehaald heeft. Ze verwijst wederom naar haar politieke activiteiten met de *non*-profit organisatie Apriori en hun strijd voor gerechtigheid. Ze herhaalt dat ze tijdens de lokale verkiezingen op 21 oktober 2017 deelgenomen heeft aan een waarnemende missie. Op 22 oktober 2017 werd ze fysiek aangevallen. Ze geeft aan dat ze nieuwe documenten heeft. Deze documenten werden uiteindelijk pas op de dag dat de bestreden beslissing genomen werd aan de verwerende partij meegedeeld.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd: " *U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U haalde namelijk in het kader van uw beroepsprocedure inzake uw tweede verzoek al aan dat u lid was van de organisatie A priori en dat u fysiek aangevallen werd omwille van uw activiteiten bij deze organisatie en u legde verschillende stukken neer ter staving van deze elementen. Dienaangaande wordt dan ook verwezen naar het arrest van de RvV van 5 december 2022 (nr. 281326, pg 7). Het louter herhalen van dezelfde elementen wijzigt niets aan de voorgaande beoordeling van uw verzoeken en maakt de kans niet groter dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen.*

Uw verklaringen over de Georgische overheid, namelijk dat zij corrupt zijn en criminelen zouden inzetten om tegenstanders lastig te vallen, zijn slechts algemene en blote beweringen. U toont niet in concreto aan dat u hierdoor een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hebben of dat u hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen."

Heden brengt de verzoekende partij een geneeskundig attest bij dat op 6 november 2017 opgesteld werd om aan te geven dat zij van 22 oktober 2017 tot 4 november 2017 gehospitaliseerd werd nadat ze met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht werd met blauwe plekken en inwendige bloedingen. Ook brengt de verzoekende partij een notariële akte bij van 6 november 2017 waarin de handtekening op de vertaling officieel wordt verklaard en de identiteitsgegevens worden vastgelegd. Deze documenten werden inderdaad nog niet eerder neergelegd. Uit het geneeskundig attest van 6 november 2017 blijkt enkel dat de verzoekende partij gedurende een bepaalde periode gehospitaliseerd werd ten gevolge van verwondingen. Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij nooit eerder zelf aangehaald heeft dat zij op 22 oktober 2017 slachtoffer werd van slagen en verwondingen en dat zij in navolging hiervan gedurende twee weken gehospitaliseerd werd. De Raad wijst erop dat van een

verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Het gegeven dat de verzoekende partij dit slechts aanhaalt in het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming doet ernstig afbreuk aan geloofwaardigheid van de voorgehouden feiten. Daarenboven stelt de verzoekende partij dat dit gebeurd is in navolging van haar waarnemingsmissie tijdens de lokale verkiezingen van 21 oktober 2017. In dit verband wordt in het arrest van 5 december 2022 met nummer 281 326 gemotiveerd waarom er geen geloof gehecht wordt aan de vermeende afkomst uit en inzet voor Abchazië daar de verzoekende partij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming duidelijk en ondubbelzinnig aangaf dat zij geboren en getogen is te Tbilisi (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, d.d. 11 februari 2022, p. 3).

Met betrekking tot haar gsm die in beslag werd genomen wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *“Waar u aanhaalt dat uw gsm-toestel nog bij de correctionele rechtbank zou liggen, verduidelijkt u geenszins op welke wijze dit van belang zou zijn voor uw procedure internationale bescherming. U haalt dit aan bij vraag 1.3 van de vragenlijst (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag) om te verantwoorden dat u bepaalde elementen niet eerder hebt aangehaald, maar uit uw verdere verklaringen blijkt dat u geen enkel nieuw concreet element hebt aangevoerd, zodat uw antwoord als onzinnig moet worden beschouwd.”*

Het louter bijbrengen van een krantenartikel met betrekking tot een NAVO-top tussen Georgië, Moldavië, Bosnië-Herzegovina, Zweden, Finland en de NAVO volstaat niet om te besluiten dat er voor de verzoekende partij een nood aan internationale bescherming is. Het enkel voorleggen van documenten van louter algemene aard die verder geen betrekking hebben op haar persoon en waarbij een concreet dan wel rechtstreeks verband met haar eigen situatie niet wordt aangetoond, volstaat niet om in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken, laat staan dat zij daardoor de voorgaande beoordeling van haar beschermingsverzoeken in een ander daglicht kan plaatsen.

Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van de verzoekende partij terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek om internationale bescherming.

5. De schending van de artikelen 3 en 8 EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd. De bevoegdheid van de commissaris-generaal is in onderhavige procedure beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Waar de verzoekende partij verwijst naar artikel 8 van het EVRM, duidt de Raad er nog op dat, daargelaten de vraag of de verzoekende partij *de facto* familiale en relationele bindingen heeft in België in de zin van artikel 8 van het EVRM, de bestreden beslissing er niet toe strekt het gezinsleven van de verzoekende partij te verhinderen of te bemoeilijken. De betreffende beslissing houdt enkel in dat haar verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard nu zij geen nieuwe elementen aanbrengt, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Daarenboven betreft de bestreden beslissing geen teruggedrijvings- of verwijderingsmaatregel.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS